

TONGEN, TEKENEN EN TIJDEN

De uitwerking van aantekeningen van een Bijbelstudie van Ab Klein Haneveld

Inleiding

Wonderen en het spreken in tongen waren tijdgebonden. Ze worden ook wel tekenen genoemd. Wonderen fungeren in de eerste plaats als tekenen. Ze hebben iets te zeggen en hebben dus een functie. Velen denken dat wonderen in de Bijbel doorlopend voorkomen, maar dat is een misvatting. Ze komen in feite zelden voor, anders zouden ze ook geen wonderen heten. Ze komen in clusters voor:

- Bij Mozes en Jozua: over een periode van 2 generaties;
- Bij Elía en Elísa: eveneens over een periode van 2 generaties;
- Bij de Heere Jezus en de apostelen: weer 2 generaties.

Buiten deze perioden komt wel eens een wonder voor, maar dan echt incidenteel.

Het probleem is dat we de wonderen beschouwen tot nut van ons persoonlijk leven. Het zou fijn zijn als de Heer in ons leven ook zo'n wonder deed. Wij hebben wat nodig en daarom zou het wel bijzonder prettig zijn als de Heer daarin voorziet.

Deze gedachte is kenmerkend voor religies. Ergens bevindt zich een hogere macht die in staat is dingen te doen die wijzelf niet kunnen. We doen er dus van alles aan om die macht gunstig te stemmen, zodat hij er misschien wat voor terugdoet. Helaas vind je deze gedachte ook binnen het christendom terug. Daarom zie je overal ter wereld wonderen gebeuren. Misschien krijgen wij God ook wel zover dat Hij een wonder in ons leven verricht. Als er dan een wonder gebeurt, wil dit overigens helemaal niet zeggen dat God dit verricht heeft, want de duivel kan ook wonderen verrichten. Denk bijvoorbeeld aan de wijzen en guichelaars van de Farao, toen Mozes en Aäron hun 'kunstjes' voor de hem vertoonden. Die wijzen en guichelaars konden er ook wat van. Een guichelaar = een goochelaar = tovenaar, belezer, bezweerder, waarzegger, wichelaar, duivelskunstenaar.

De vraag is wat de Bijbel over wonderen te zeggen heeft. Werden bijvoorbeeld de aartsvaders in hun leven door wonderen geholpen om zich in het leven staande te houden? Deze mensen waren godvruchtig en zouden dus zeker in aanmerking moeten zijn gekomen voor een door God verricht wonder. Wat we vooral zien is dat ze oud werden en der dagen zat. Izak was aan het einde van zijn leven blind. God deed daar echter niets aan.

In 1 Tim. 5: 23 raadt Paulus Timótheüs aan niet alleen water te drinken, maar ook wijn. Timótheüs had last van zijn maag en van allerlei andere lichamelijke zwakheden. De Heer deed er niets aan. En hoe komt het dat bijna alle apostelen de marteldood gestorven zijn en later nog vele miljoenen gelovigen meer? Zij waren trouw aan de Heer, maar werden niet door een wonder verlost.

In het algemeen wordt teveel waarde aan het leven gehecht. Het leven is slechts een doorgangshuis, waarin het toch echt de bedoeling is dat dit leven voorbijgaat. Die gedachte is men kwijtgeraakt. Wij zouden juist op de onzienlijke dingen zien.

Het leven hier op aarde is voor de meesten niet zo'n pretje. Het heeft z'n ups en downs en dat moet ons leren dat we onze hoop niet op dit leven stellen, maar op God en Zijn Woord. Het leven wordt door tijd en toeval bepaald. Daar moeten we het mee doen en niet van God verwachten dat Hij ons met Zijn wonderen door dit leven heen sleept.

Niettemin, het zou best fijn zijn als God zo nu en dan een wonder deed. Dat doet Hij ook, maar dit wil niet zeggen dat er zoiets als een gave der genezing is. De wonderen die ons in de Bijbel verhaald worden dienden een heel ander doel.

Joh. 20: 30	Jezus dan heeft nog wel vele andere tekenen in de tegenwoordigheid van Zijn discipelen gedaan, die niet zijn geschreven in dit boek;
31	Maar deze zijn geschreven, opdat gij gelooft, dat Jezus is de Christus, de Zone Gods; en opdat gij, gelovende, het leven hebt in Zijn Naam.

Hij deed die tekenen in de tegenwoordigheid van Zijn discipelen en die tekenen dienden een bepaald doel; ze hebben een betekenis. Het praktisch nut voor ons is dus dat ze ons brengen tot Christus, waardoor wij eeuwig leven ontvangen.

In het Johannes-Evangelie zijn 8 wonderen beschreven.

Wonderen zijn in de eerste plaats kenmerken van de profeet, of man Gods, door wie God de wonderen verricht. Het kenmerkt hem als een van God gezonden man. Bovendien herkent men in de wonderen die de Heere Jezus deed de Messias. In het Oude Testament was voorzeggd welke wonderen de Messias zou doen.

Als je bedenkt dat de wonderen die de Heere Jezus deed ons tot het geloof in Hem moeten brengen en wij inmiddels gelovigen zijn, dan hebben die wonderen voor ons dus inmiddels hun functie verloren.

Wonderen en het spreken in tongen als teken voor de ongelovigen

Matt. 16: 4 Het boos en overspelig geslacht verzoekt een teken; en hun zal geen teken gegeven worden dan het teken van Jona, den profeet.

Het teken van Jona was dat hij drie dagen en drie nachten dood was en daarna opstond uit de dood. Hij bad vanuit het dodenrijk. Israël, het ongelovig geslacht, kreeg dit teken en dit teken werd door de Heer Zelf herhaald in Zijn dood en opstanding. De dood en opstanding van de Heere Jezus zijn weer een teken voor het Joodse volk, dat ook zij na twee dagen (van 1000 jaar), op de derde dag uit de dood op zullen staan, door tot geloof in de Messias te komen.

1 Kor. 14: 21 In de wet is geschreven: Ik zal door lieden van andere talen, en door belachelijke lippen tot dit volk spreken, en ook also zullen zij Mij niet horen, zegt de Heere.
22 Zo dan, de *vreemde* talen zijn tot een teken niet dengenen, die geloven, maar den ongelovigen; en de profetie niet den ongelovigen, maar dengenen, die geloven.

Het spreken in tongen was een teken voor de ongelovigen. Nicodémus zegt tot de Heere Jezus: 'Wij weten, dat Gij zijt een Leraar van God gekomen; want niemand kan deze tekenen doen, die Gij doet, zo God niet met hem is (Joh. 3: 2). De achterliggende en echte vraag was natuurlijk: 'Zijt Gij de Messias?'. Niettemin, als iemand zulke tekenen doet, dan moet God wel met hem zijn. Zo iemand moet wel van God gezonden zijn. Dat is ook één van de redenen voor die wonderen. Ze geven aan dat iemand van God gezonden is. Daarmee wordt de vloer aangeveegd met alle menselijke filosofie.

Het ongelovig geslacht vraagt een teken.

Joh. 12: 37 En hoewel Hij zovele tekenen voor hen gedaan had, *nochtans* geloofden zij in Hem niet;
38 Opdat het woord van Jesaja, den profeet, vervuld werd, dat hij gesproken heeft: Heere, wie heeft onze prediking geloofd, en wien is de arm des Heeren geopenbaard?
39 Daarom konden zij niet geloven...

Ondanks de tekenen geloofden ze niet. Hoeveel uitwerking hadden die tekenen dan helemaal? Jesaja had al aangekondigd dat ze niet zoveel zouden uitrichten. Die tekenen hadden in ieder geval niet als resultaat de bekering van het Joodse volk.

Ook Mozes kreeg tekenen van de Heer, om voor de Farao te doen en zo te demonstreren dat iemand met grote macht en kracht achter hem stond. Later, toen Mozes voor de Schelfzee stond, zei de Heere tot hem...

Ex. 14: 15 Wat roept gij tot Mij? Zeg den kinderen Israëls, dat zij voorttrekken.
 16 En gij, hef uw staf op, en strek uw hand uit over de zee, en klief dezelve, dat de kinderen Israëls door het midden der zee gaan op het droge.

‘Man, kom in actie! Hef je staf op en strek je hand uit over de Schelfzee...’. Die gebeurtenissen waren wereldnieuws. Iedereen in de omliggende landen was bang voor dat volk: ‘Daar komt een volk aan voor wie geen hindernissen bestaan’.

Het splijten van de Schelfzee ging niet om het nut van een doorgang door de zee. Dat was een demonstratie van Gods kracht en macht. God had Israël immers ook via een andere weg kunnen verlossen. Hij had het volk bijvoorbeeld langs de veel kortere route, de Via Maris, kunnen laten gaan. Daar stonden wat Filistijnen in de weg, maar het zou voor de Heer toch een klein kunstje geweest zijn die te verslaan. De Heer liet ze echter een weg gaan die doodliep in de Schelfzee. De noodzaak voor een wonder heeft Hij Zelf bepaald. Het was niet zomaar een wonder tot nut van het volk Israël, maar een demonstratie van Gods macht en kracht. Zo zou de hele wereld zien dat Hij die grote en machtige God is.

Er zijn ook wonderen gebeurd die absoluut geen nut hadden. Denk bijvoorbeeld aan de schapenvacht van Gideon. De ene keer was hij nat en de andere keer droog. Wat was het nut daarvan, behalve dan dat God wonderen kan doen? Er zat niemand verlegen om een nat schapenvacht. God deed dat wonder om iets te demonstreren, namelijk dat Hij de verlossing niet via de ene kant, maar via de andere kant tot stand zou brengen. Tekenen zijn symbolische uitbeeldingen van de grote werken Gods.

In het Oude Testament werden specifieke wonderen aangekondigd in verband met de komst van de Messias.

Hand. 2: 22 Gij Israëlitische mannen, hoort deze woorden: Jezus den Nazaréner, een Man van God, onder ulieden betoond, door krachten, en wonderen, en tekenen, die God door Hem gedaan heeft, in het midden van u, gelijk ook gijzelven weet;

Een Man van God: die titel werd ook door Elía en Elísa gedragen.

Krachten, wonderen en tekenen zijn synoniemen van elkaar.

De wonderen die de Heere Jezus deed, heeft Hij niet Zelf gedaan, maar God deed ze. De Heere Jezus deed ze weliswaar, maar in de kracht Gods. De Zoon kan van Zichzelf niets doen (Joh. 5: 19). Door de krachten, wonderen en tekenen die de Heere Jezus deed, is het duidelijk dat deze Jezus van Názareth een van God gezonden Man was. Het vervolg van het verhaal is dat God Hem stelde tot Heere en tot Christus (Hand. 2: 26).

De wonderen die Hij deed zijn kenmerken van Hem. Ze kenmerken Hem als de Messias.

Luk. 7: 19 En Johannes, zeker twee van zijn discipelen tot zich geroepen hebbende, zond hen tot Jezus, zeggende: Zijt Gij Degene, Die komen zou, of verwachten wij een anderen?

Waarschijnlijk wist Johannes wel zeker dat de Heere Jezus de Messias was, maar wilde hij graag dat de Heer Zich openbaar maakte als de Christus. Maar ja, op hoeveel plaatsen in de Evangeliën staat niet dat ze juist niet openbaar mochten maken dat Hij de Messias is.

20 En als de mannen tot Hem gekomen waren, zeiden zij: Johannes de Doper heeft ons tot U afgezonden, zeggende: Zijt Gij, Die komen zou, of verwachten wij een anderen?

21 En in dezelve ure genas Hij er velen van ziekten en kwalen, en boze geesten; en velen blinden gaf Hij het gezicht.

Het antwoord van de Heere Jezus aan deze mannen is dat Hij velen genas.

22 En Jezus, antwoordende, zeide tot hen: Gaat heen, en boodschapt Johannes weder de dingen, die gij gezien en gehoord hebt, *namelijk* dat de blinden ziende worden, de kreupelen wandelen, de melaatsen gereinigd worden, de doven horen, de doden opgewekt worden, den armen het Evangelie verkondigd wordt.

Wie verwachten wij? Degene Die in het Oude Testament werd aangekondigd. Van Hem lezen we dat Hij al deze dingen zou doen. Dat de Schriftplaatsen die dit aankondigen naast een letterlijke toepassing ook een symbolische betekenis hebben, kan wel zo zijn, maar in dit Schriftgedeelte gaat het in de eerste plaats om de letterlijke toepassing.

De Heere Jezus werd in Zijn opstanding pas officieel de Messias (Hand. 2: 36). Als het dan zover is, is het ook logisch dat die tekenen ook dan daadwerkelijk gedaan worden. Dat gebeurt ook, door de apostelen. Zij deden dit in de naam van Jezus.

Matt. 10: 1 En Zijn twaalf discipelen tot Zich geroepen hebbende, heeft Hij hun macht gegeven over de onreine geesten, om dezelve uit te werpen, en om alle ziekte en kwale te genezen.
8 Geneest de zieken; reinigt de melaatsen; wekt de doden op; werpt de duivelen (demonen) uit. Gij hebt het om niet ontvangen, geeft het om niet.

Mark. 16: 17 En degenen, die geloofd zullen hebben, zullen deze tekenen volgen; in Mijn Naam zullen zij duivelen (demonen) uitwerpen; met nieuwe tongen zullen zij spreken.

De apostelen zouden die tekenen doen, de anderen zouden hen volgen en tot geloof komen. Veel van die gelovigen zijn als martelaren gestorven. Wat was dan het praktisch nut?

Luk. 10: 9 En geneest de zieken, die daarin zijn, en zegt tot hen: Het Koninkrijk Gods is nabij gekomen.

2 Kor. 12: 11 Ik ben roemende onwijs geworden; gij hebt mij genoodzaakt, want ik behoorde van u geprezen te zijn; want ik ben in geen ding minder geweest dan de uitnemendste apostelen, hoewel ik niets ben.
12 De merktekenen van een apostel zijn onder u betoond in alle lijdzaamheid, met tekenen, en wonderen, en krachten.

Lijdzaamheid = passie.

Paulus zegt dus: 'De tekenen van de apostelen heb ik onder u betoond'. Daaraan konden de Korinthiërs zien dat hij een apostel is.

Hebr. 2: 3 Hoe zullen wij ontvlieden, indien wij op zo grote zaligheid geen acht nemen? dewelke, begonnen zijnde verkondigd te worden door den Heere, aan ons bevestigd is geworden van degenen, die gehoord hebben;

De Heer was begonnen met de prediking van de zaligheid, gevolgd door de discipelen, die wij kennen als de apostelen.

- 4 God bovendien medegetuigende door tekenen, en wonderen, en menigerlei krachten en bedelingen des Heiligen Geestes, naar Zijn wil.

Die tekenen, wonderen en krachten worden beschouwd als een getuigenis en bekrachtiging van de prediking van de apostelen. Ze zijn een bevestiging van Godswege van de Goddelijke zending van de apostelen.

In het Oude Testament worden veel wonderen en tekenen voorgezegd die gerelateerd zijn aan de komst van de Messias. Aan die wonderen en tekenen zou men de Messias kunnen herkennen. Die wonderen en tekenen hebben hun functie nu dus allang vervuld.

In het Oude Testament was een groot deel van de boodschap nog verborgen. In Nieuwtestamentische tijd was er daarom grote behoefte aan mensen die de nieuwtestamentische waarheden zouden openbaren.

Nog even terugkomend op de wonderen met betrekking op ons persoonlijk leven: natuurlijk, wij hebben een God in de hemel Die wonderen kan doen, maar Hij heeft niet gezegd dat Hij ze zomaar zou doen. Vragen om wonderen is eigenlijk vragen om moeilijkheden. De duivel kan namelijk ook wonderen doen. In principe laat God ons aan ons lot over. Hij heeft ons een pond gegeven en we zouden handeling doen totdat Hij komt. In de tussentijd kopen wij de tijd uit. Wij weten dat, zo ons aardse huis dezes tabernakels verbroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen (2 Kor. 5: 1).

Bij ons verandert in het leven steeds alles, maar wij hebben het profetisch Woord dat zeer vast is. Wonderen verwachten is het je verplaatsen in de verkeerde tijd. Er is een tijd dat God demonstreert dat Hij er is en er is een tijd dat God Zich verbergt. In die tijd leven wij nu.

Tegenwoordig zijn er mensen die claimen mannen Gods te zijn, profeten die God gebruikt voor het doen van wonderen. Bij die mensen gaat de Bijbel meestal dicht. Die hebben ze niet meer nodig. Men heeft immers die krachten en wat God vandaag wil, heeft Hij aan hen geopenbaard. Wij leven in het laatste der dagen en had God niet gezegd dat Hij in die dagen wonderen en tekenen zou doen?

Binnen het christendom is heus bekend dat de wonderen en tekenen kenmerken waren voor de komst van de Messias en dat die dingen later ophielden; dat sinds het Nieuwe Verbond is aangebroken en het Nieuwe Testament geschreven is, deze wonderen en tekenen opgehouden zijn. Alleen in 1 Korinthe wordt er nog over het spreken in tongen gesproken, waarvan daar nu juist gezegd wordt dat we die niet zouden navolgen.

Tussen hoofdstuk 12 en 14 staat het beroemde hoofdstuk 13 over de liefde. Daarin staat dat al die wonderen en gaven zouden verdwijnen, maar dat er altijd iets zou overblijven, namelijk de liefde. Het gaat er ook niet over dat wij gaven krijgen, maar dat we vrucht zouden dragen. Jakob Klein Haneveld gaf wel eens de volgende vergelijking: het verschil tussen een kerstboom en een kersenboom is dat er in een kerstboom gaven hangen, maar de boom zelf is dood, terwijl er in een kersenboom vruchten hangen en de boom tevens leeft. Je kunt dus wel 'gaven' hebben, maar als je de liefde niet hebt, stelt het allemaal niets voor.

De gave van profetie en het spreken in tongen hebben beide te maken met spreken. Deze gaven zouden verdwijnen. De vrucht van de Geest zou blijven, namelijk geloof, hoop en liefde. Als we denken dat we die wonderen en gaven nog niet voorbij zijn, dan plaatsen we onszelf op de voorgrond.

Ook al is iemand als priester geboren, maar hem mankeert iets, dan is hij weliswaar priester, maar mag geen priesterlijke dienst verrichten. God wil immers alleen maar gediend worden door priesters aan wie niets mankeert. Als wij doof, blind en kreupel zijn, kunnen we de Heer dus niet dienen. Daarom opent Hij ons die geloven de ogen enzovoort, opdat wij Hem kunnen dienen. Als je dit combineert met de voorschriften der wet, dan zie je hoe God een volk dat ongelovig is de mogelijkheid ontnemt Hem te dienen (Lev. 21: 17 – 24).

Het gaat over een priesterlijk volk, over Israël. Daar mankeert van alles aan en dus wordt het ontslagen van de priesterlijke macht. Niettemin is Israël nog steeds dat priesterlijke volk. God zal dit volk genezen (in geestelijke zin). De Bijbel leert dat, als de Messias komt, Hij dat volk zal genezen en bekwaam maken voor Zijn dienst. Dat is precies wat er is gebeurd bij de komst van de Gemeente. God heeft uit deze oude gevallen wereld een nieuwe schepping gemaakt. Dat is het grootste wonder. Waar wij deze dingen verstaan, wordt het steeds makkelijker de buitenkant los te laten en de oude mens te zien als iets voorbijgaand. Wij hebben immers een gebouw bij God. Hij heeft ons, waarin nog steeds de oude mens leeft, gemaakt tot Zijn dienstknechten. Hij doet dat tot een betoning van Zijn genade. Dat is een wonder en aan dat wonder zouden wij genoeg hebben.

We hebben dus het volgende gezien:

- Wonderen zijn een demonstratie van Gods macht en kracht;
- Wonderen en het spreken in tongen zijn tekenen voor ongelovigen;
- Wonderen bewijzen dat iemand een man Gods is, een van God gezonden man;
- Wonderen moeten je naar Christus leiden, waardoor je tot geloof komt en eeuwig leven ontvangt;
- Wonderen zijn symbolische uitbeeldingen van de grote werken Gods;
- De wonderen die de apostelen deden bevestigen de Goddelijk zending van de apostelen;
- De wonderen die de Heere Jezus deed kenmerken Hem als de Messias.

De wonderen en tekenen in de Evangeliën

In het Nieuwe Testament staan 34 specifiek beschreven wonderen, die ook tekenen genoemd worden. 34, als je de opwekking van het dochtertje van Jairus en de bloedvloeiende vrouw als één teken beschouwt. Beide worden immers in hetzelfde verhaal genoemd.

Tekenen die in alle vier Evangeliën voorkomen:

1. De wonderbare spijziging van de 5000
Matt. 14: 13 – 21; Mark. 6: 30 – 44; Luk. 9: 12 – 17; Joh. 6: 1 – 15;

Tekenen die in drie Evangeliën voorkomen:

2. De genezing van de schoonmoeder van Petrus
Matt. 8: 14 – 18; Mark. 1: 29 – 34; Luk. 4: 38 – 41;
3. De genezing van een melaatse
Matt. 8: 1 – 4; Mark. 1: 40 – 45; Luk. 5: 12 – 16;
4. Genezing van de verlamde te Kapérnaüm
Matt. 9: 1 – 8; Mark. 2: 1 – 13; Luk. 5: 17 – 23;
5. De genezing van de man met een dorre hand
Matt. 12: 9 – 13; Mark. 3: 1 – 6; Luk. 6: 6 – 11;
6. De Heere Jezus stilt de storm
Matt. 8: 23 – 27; Mark. 4: 35 – 41; Luk. 8: 22 – 25;

7. De genezing van de bezetene van Gardara, in het land der Gergesénen
(In de beschrijving van Matthéüs blijken het er twee te zijn)
Matt. 8: 28 – 34; Mark. 5: 1 – 20; Luk. 8: 26 – 39;
8. De genezing van de bloedvloeiende vrouw
Matt. 9: 20 – 22; Mark. 5: 25 – 34; Luk. 8: 43 – 48;

Het dochtertje van Jaïrus opgewekt
Matt. 9: 18 – 26; Mark. 5: 21 – 43; Luk. 8: 40 – 56;
9. De genezing van de maanzieke knaap
Matt. 17: 14 – 21; Mark. 9: 14 – 29; Luk. 9: 37 – 42;
10. De genezing van de twee blinden te Jericho (Barthiméüs)
Matt. 20: 29 – 34; Mark. 10: 46 – 52; Luk. 18: 35 – 43;
11. De Heere Jezus wandelt op de zee
Matt. 12: 22 – 36; Mark. 6: 45 – 56; Joh. 6: 16 – 21;
12. De genezing van de knecht van de hoofdman over honderd;
is hetzelfde als de genezing van de zoon van de koninklijke hoveling
Matt. 8: 5 – 13; Luk. 7: 1 – 10; Joh. 4: 43 – 54;

Tekenen die twee keer in de Evangeliën voorkomen:

13. De genezing van een bezetene
Mark. 1: 21 – 28; Luk. 4: 33 – 37;
14. De genezing van de (bezeten) dochter van de Kananese vrouw
Matt. 15: 21 – 28; Mark. 7: 24 – 30;
15. De wonderbare spijziging van de 4000
Matt. 15: 29 – 39; Mark. 8: 1 – 9;
16. De vijgenboom verdord
Matt. 21: 18 – 21; Mark. 11: 12 – 26;
17. De genezing van iemand die blind en stom was
Matt. 12: 22 – 32; Luk. 11: 14 – 28;

Tekenen die één keer in de Evangeliën voorkomen:

18. Twee blinden genezen
Matt. 9: 27 – 31;

- 19.** De genezing van een stomme die van een demon bezeten was
Matt. 9: 32 – 38;
- 20.** De stater in de vis
Matt. 17: 24 – 27;
- 21.** De genezing van een doofstomme
Mark. 7: 31 – 37;
- 22.** De genezing van de blinde te Bethsáida
Mark. 8: 22 – 26;
- 23.** De wonderbare visvangst
Luk. 5: 1 – 11;
- 24.** De opwekking van de jongeling van Naïn
Luk. 7: 11 – 17;
- 25.** De genezing van de 'samengebogen' vrouw
Luk. 13: 10 – 17;
- 26.** De genezing van de waterzuchtige man
Luk. 14: 1 – 6;
- 27.** De genezing van tien melaatsen
Luk. 17: 11 – 19;
- 28.** Het aanzetten van het oor van Malchus
Luk. 22: 47 – 53;
- 29.** Het veranderen van water in wijn op de bruiloft te Kana
Joh. 2: 1 – 12;
- 30.** De genezing van de lamme te Bethèsda
Joh. 5: 1 – 15;
- 31.** De genezing van de blindgeborene
Joh. 9: 1 – 41;
- 32.** De opwekking van Lázarus
Joh. 11: 1 – 46;

33. Het achterover vallen van de krijgsknechten bij de gevangenneming van de Heere Jezus
Joh. 18: 1 – 11;

34. De wonderbare visvangst van de 153 vissen
Joh. 21: 1 – 14.

Tekenen die de komst van de Messias kenmerken

Ze hebben allemaal met tijden te maken; dat ze op of in een bepaalde tijd zouden gebeuren. De meeste gaan over genezing.

In het Oude Testament vinden we deze tekenen uitgebreid aangekondigd naar aanleiding van het aanbreken van de Messiaanse tijd. De komst van de Messias is onlosmakelijk verbonden met de komst van het Koninkrijk en het aanbreken van het Nieuwe Verbond. We spreken dan niet over het einde van de 70^e week van Daniël of over het begin van de 1000 jaren, maar over de opstanding van Christus. Toen brak het Nieuwe Verbond aan, toen kwam de Messias en toen kwam het Koninkrijk. De prediking in de dagen van de Heere Jezus was immers dat het Koninkrijk nabij gekomen was. In de opstanding van Christus is dat Koninkrijk daadwerkelijk gekomen. Sindsdien leven de gelovigen in dat Koninkrijk. Dat Koninkrijk werd weliswaar niet geopenbaard, maar het werd verborgen in de hemel. Wij zien nu nog niet dat alle dingen Hem onderworpen zijn, maar wij zien Jezus met heerlijkheid en eer gekroond (Hebr. 2: 7 – 9). De Gemeente is een koninklijk en priesterlijk volk.

Gevangenen zouden bevrijd worden

Laten we beginnen met een teken dat niet genoemd is, omdat dit in de dagen van Handelingen gebeurde.

Ps. 68: 19 Gij zijt opgevaren in den hoogte; Gij hebt de gevangenis gevankelijk gevoerd; Gij hebt gaven genomen *om uit te delen* onder de mensen; ja ook de wederhorigen *om bij U te wonen*, o HEERE God!

Deze tekst wordt in Ef. 4: 8 toegepast op de Gemeente. Wij zijn gevangenen van Christus en in die positie ontvangen wij gaven. Psalm 68 spreekt dus over onze bedeling van de Gemeente. Niettemin spreekt het over gevangenen. Degenen die in de gevangenis zaten zijn degenen die weggevoerd waren in ballingschap. Dat waren de tien stammen van Israël. Inmiddels zijn zij gevangenen van een Ander geworden.

Gevangenen zijn ballingen. Zij zijn van overheidswege buiten de maatschappij geplaatst. Denk aan Jozef in de gevangenis. Die gevangenis was ook een samenleving, maar niet de Egyptische. Het was een andere samenleving, buiten de maatschappij. Jozef, als type van Christus, stond direct aan het

hoofd van de gevangenis. De overige gevangenen zijn onder Jozef geplaatst. Zij zijn dus een type van de gelovigen in onze dagen.

Gevangenschap = ballingschap.

Wij, die vervreemd waren van het burgerschap Israëls, zijn nabij gekomen en zijn nu gevangenen van de Heere Jezus Christus geworden. Ook wij leven in een gevangenis, op een plek buiten de maatschappij, buiten de legerplaats, in de hemel (dit is mijn wereld niet). Wij zijn gevangenen van Christus.

Ps. 68: 6 Hij is een Vader der wezen, en een Rechter der weduwen;
God, in de woonstede Zijner heiligheid.

7 Een God, Die de eenzamen zet in een huisgezin, uitvoert,
die in boeien gevangen zijn; maar de afvalligen wonen in
het dorre.

God zorgt voor degenen die niet voor zichzelf kunnen zorgen.

Hij maakt ons deelgenoot van een gemeenschap, van een familie, van het huis Gods. Hij heeft ons in één lichaam gedoopt en ons gaven (functies) gegeven.

Hij voert uit die in boeien gevangen zijn. Het hele idee van gevangenschap en ballingschap komt heel duidelijk naar voren in de geschiedenis van Israël.

Waar is dat volk en wat komt ervan terecht? Israël bestaat uit twee verschillende huizen. Als het bij één van de huizen slecht gaat, dan heeft God het andere huis nog tot Zijn beschikking. Daar gaan de Messiaanse profetieën over: als het bij het ene huis niet goed gaat, dan neemt God de zaligheid weg van dat huis en geeft het aan het andere huis van Israël. Het volk dat niet in ballingschap is neemt Hem niet aan, maar het volk dat wel in ballingschap is neemt Hem aan. Dat volk (die volken) vinden wij terug in het vrije westen, voor zover je daar nu nog van kunt spreken. Dat is het volk dat in duisternis was en een groot Licht heeft gezien (Jes. 9: 1). Dat was niet het Joodse volk, maar dat volk dat tegenwoordig zo ongeveer als enige op de wereld begrip heeft van wat vrijheid is.

Toen Petrus en Johannes in de gevangenis zaten (Hand. 5: 17 – 23), stuurde de Heer een engel met de boodschap dat ze er wel uit konden komen. De deuren stonden voor hen open. De gevangenis bleek voor hen niets meer te betekenen.

Toen Paulus en Silas gevangen zaten (de Heer had best kunnen voorkomen dat ze gevangen genomen werden, maar deed dat niet), kwam er een aardbeving. Ook bij hen gingen alle deuren open, maar ze bleven zitten waar ze zaten en zongen gezangen tot eer van God (lees Jes. 49: 1 – 13; dit gaat over de tien stammen van Israël). Ze waren bevrijd, maar waren nog steeds in ballingschap (Hand. 16: 16 – 40). Dit is de uitbeelding van hoe het volk dat vervreemd was van het burgerschap Israëls toch deel kreeg aan dat burgerschap. Dat is het thema; vandaar al die tekenen.

Ps. 107: 2 Dat *zulks* de bevrijden des HEEREN zeggen, die Hij van de hand der wederpartijders bevrijd heeft.
14 Hij voerde hen uit de duisternis en de schaduw des doods, en Hij brak hun banden.

Banden = gevangenschap.

Men zit opgesloten in duisternis en in de schaduw des doods. De Heer brak hun boeien.

15 Laat hen voor den HEERE Zijn goedertierenheid loven, en Zijn wonderwerken voor de kinderen der mensen;
16 Want Hij heeft de koperen deuren gebroken, en de ijzeren grendelen in stukken gehouwen.

De gevangenis is geopend. Men kan eruit. De vraag is of men dat wil. Als wij tot de tien stammen behoren en we zijn vrij, is het dan de bedoeling dat we terugkeren naar Palestina? Nee, want de Heer heeft een beter vaderland voor ons. Straks, in de toekomst, zal de Heer heel Israël verzamelen.

Koper = andere vertalers denken dat het over brons gaat. Koper is niet zo sterk, brons wel. Het gaat over sterke deuren en sterke grendelen; die worden verbroken (Zie ook Richt. 16: 1 – 3).

God heeft beloofd dat Israël altijd Gods volk zou zijn. Als het niet de twee stammen zijn, dan zijn het de tien stammen en andersom. Nu is de zaligheid bij de tien stammen gedeponereerd. In de praktijk zijn deze dingen natuurlijk alleen van toepassing op degenen die geloven.

Dat de gevangenen bij de komst van de Messias geopend zouden worden, had je kunnen verwachten op grond van deze teksten uit het Oude Testament. Als de Messias komt, dan zal het volk dat in ballingschap is bevrijd worden en het volk dat niet in ballingschap is de ballingschap ingaan. Zie ook Jes. 8: 23 – 9: 6.

Andere tekenen met betrekking tot de komst van de Messias

Ps. 146: 6 Die den hemel en de aarde gemaakt heeft, de zee en al wat in dezelve is; Die trouwe houdt tot in der eeuwigheid.
7 Die den verdrukte recht doet. Die den hongerige brood geeft; de HEERE maakt de gevangenen los.
8 De HEERE opent *de ogen* der blinden; de HEERE richt de gebogenen op; de HEERE heeft de rechtvaardigen lief.
9 De HEERE bewaart de vreemdelingen; Hij houdt den wees en de weduwe staande; maar der goddelozen weg keert Hij om.

De uitdrukkingen uit vers 7 en 8 wijzen uitdrukkelijk vooruit naar de nieuwtestamentische wonderen. Als je deze uitspraken echter alleen beschouwt als vervulling van de wonderen die de Heere Jezus zou doen, dan doe je ze daarmee wel tekort. Die wonderen zijn ook tekenen.

De Heere geeft de hongerigen brood. De dag na de wonderbare spijziging van de 5000 zegt Hij dat Hij het ware Brood is dat nederdaalt (Joh. 6: 28 – 35). Wij zouden immers door de Heer Zelf gevoed worden. Hij brengt brood en wijn voort. Hij voedt ons met dat Brood dat uit de hemel nederdaalt. De mens zou niet bij brood alleen leven, maar bij alle woord, dat door den mond Gods uitgaat (Matt. 4: 4).

Wij moeten onderwezen worden. Volgens de wetenschap lopen wij hier op deze aarde als zoogdieren rond. Dieren kunnen wel denken, maar alleen aan eten. Mensen kunnen doorgaans iets beter denken. Zij vragen zich bovendien af wat ze hier in vredesnaam doen op aarde; wat is de zin van dit alles? Geen idee, maar Paulus zegt in Hand. 17: 23 – 29 dat het de bedoeling is dat we God zouden zoeken. Zie ook Jes. 55.

De Heer zou ons voeden. Is dat een wonder? Jazeker. En wij zouden luisteren naar wat God gezegd heeft; het brood aanpakken waarmee Hij ons voedt. Hij zegt dat Hij de gevangenen zal loslaten. Hij zou Zijn volk te eten geven en beloofde dat Hij dat in het land zou doen. Ze wilden echter niet door Hem gevoed worden. Daarom heeft God hen uit het land gekickt. De tien stammen hebben alsnog gehoord en Zijn Woord aangenomen.

Andere volken zoeken helemaal geen vrijheid. Vele volken hebben daar in hun taal niet eens een woord voor, net zo min als voor 'waarheid'.

Het westen zit daarentegen sinds ruim een eeuw vast aan het gedrocht democratie. Democratie is waardeloos. Je kunt beter één persoon hebben die de macht heeft. Hopelijk is dat dan een goeie. Al die stomme discussies in een democratie gaan helemaal nergens over. Inspraak zonder inzicht is uitspraak zonder uitzicht.

Wij hebben echter het profetisch Woord dat zeer vast is. Dat Woord is de waarheid en de waarheid maakt vrij. Daarom wil een overheid nooit dat het volk de waarheid kent, want een overheid wil helemaal niet dat het volk vrij is.

Ps. 146: 3 Vertrouwt niet op prinsen, op des mensenkind, bij
hetwelk geen heil is.

Vertrouw in plaats daarvan op God, want de God Die hemelen en aarde gemaakt heeft zal de hongerigen brood geven en de ogen der blinden openen. De Heer geeft zicht, opdat men het zicht in de ogen zou krijgen. Datzelfde geldt voor het openen van de oren. Bij het ene volk gaan de ogen en oren open, terwijl bij het andere volk juist het tegenovergestelde gebeurt. Zo is de situatie van de afgelopen 2000 jaar.

Een gebogene kan geen priesterlijk werk verrichten. Die gaat gebukt onder een juk. Maar de Heer richt de gebogene op (de tien stammen) en nu zijn de twee stammen gebogen. Dat wat hoog is zal vernederd worden (Ezech 17: 24). Ezechiël beschrijft de situatie in onze bedeling. Het andere huis van Israël zal verhoogd worden. Dat wat Lo-Ammi was, wordt alsnog Ammi.

Al deze tekenen in de Evangeliën zijn tekenen met betrekking tot onze dagen. Al die tekenen hebben een profetische betekenis. Het dochtertje van Jaïrus is bijvoorbeeld een beeld van het Joodse volk; de bloedvloeiende vrouw van de tien stammen. Het gaat over Israël, maar niet over het Joodse volk. Het gaat over het tot stand komen van de Gemeente, voortkomend uit de tien stammen. De Heer zou namelijk een werk doen aan het andere huis van Israël en daarmee het eerstgeboorterecht van Jozef vervullen, met als resultaat de Gemeente.

Toen het dochtertje vruchtbaar moest worden, werd de onvruchtbare vrouw genezen. Die vrouw is niet een beeld van de Gemeente, maar van de tien stammen, waaruit de Gemeente voortkwam. Zij is niet een beeld van de heidenen, want wie stelt de massa eromheen dan voor? De bloedvloeiende vrouw is één uit de heidenen die genezen wordt en vruchtbaar wordt. Het vervolg kunnen we raden. Zij heeft een zoon gebaar = de Gemeente. Dat staat er niet bij, maar is het logische vervolg. Zie Openb. 12: 5. De bloedvloeiende vrouw komt in aanraking met het Nieuwe Verbond en wordt vruchtbaar (Jes. 54).

Mal. 4: 2 Ulieden daarentegen, die Mijn Naam vreest, zal de zonde der gerechtigheid opgaan, en er zal genezing zijn onder Zijn vleugelen; en gij zult uitgaan, en toenemen, als mestkalveren.

Of de Heer ons lichamelijk ooit genezen heeft, weet ik niet, maar geestelijk zeker.

Als de Messias komt, zal er genezing zijn. Bij genezing wordt in de eerste plaats aan genezing van melaatsheid gedacht. Denk aan Naäman de Damaskener. Ook dat hangt samen met de tien stammen. Om te genezen moest hij zich zeven keer onderdompelen (wassen) in de Jordaan. Nadat hij genezen was vertrok hij weer naar Damaskus.

Mirjam, de zuster van Mozes en Aäron, was melaats. Zij moest zeven dagen buiten de legerplaats. Al die tijd verreisde het volk niet. De hele geschiedenis van Israël staat stil, totdat zij genezen is. Dan gaat de geschiedenis met Israël weer verder. Dat is aan de ene kant de tien stammen overkomen, maar nu overkomt het het Joodse volk.

Al wat in de Bijbel staat over de geschiedenis van Israël is hun overkomen tot voorbeelden en zijn geschreven tot waarschuwing van ons, op wie de einden

der eeuwen gekomen zijn (1 Kor. 10: 11). God demonstreert Zijn handelen met Israël aan Zijn volk, omdat zij Gods volk zijn. Aan de andere kant is het doen en laten van dat volk een illustratie van wat God zou doen. God heeft Zijn plan gemaakt en is bij machte Zijn Woord gestand te doen. In het algemeen gelooft men niet in de toekomst van Israël, maar die is er wel degelijk. Zijn werk zal nooit stoppen, want Hij is getrouw en zal doen wat Hij gezegd heeft. God is Zijn werk aan Israël niet gestopt, maar je moet wel weten dat Israël niet alleen maar uit de Joden bestaat.

De Gemeente ís Israël en dus werkt God ook in deze dagen een werk in en aan Israël. wij zouden Zijn plan moeten voorzien. Per slot van rekening heeft Hij de verborgenheden van Zijn plan bekendgemaakt (Ef. 1: 9). Dat is de grootste rijkdom die je hier op aarde kunt hebben; te weten wat er op het hoogste niveau over deze wereld besloten is.

Jes. 35: 5 Alsdan zullen der blinden ogen opengedaan worden, en
der doven oren zullen geopend worden.
6 Alsdan zal de kreupele springen als een hert, en de tong
des stommen zal juichen; want in de woestijn zullen
wateren uitbarsten, en beken in de wildernis.

Dit zijn de belangrijkste kenmerken van de wonderen van de Heere Jezus. Dit neemt niet weg dat het de positie weergeeft van de tien stammen op het moment van het aanbreken van het Nieuwe Verbond.

Lam of kreupel = dwarslaesie = onvruchtbaar, impotent.
Het gaat over een onvruchtbaar volk dat genezen wordt.

Jes. 42: 1 Ziet, Mijn Knecht, Dien Ik ondersteun, Mijn Uitverkorene,
in Denwelken Mijn ziel een welbehagen heeft! Ik heb
Mijn Geest op Hem gegeven; Hij zal het recht den
heidenen voortbrengen.

Dit vers wordt in het Nieuwe Testament verscheidene malen geciteerd (Matt. 3: 17; 17: 5; Ef. 1: 6; Joh. 3: 34). Het gaat dus over nieuwtestamentische waarheid.

Wat hier nog Knecht heet, is in het Nieuwe Testament Zoon. De Knecht is tot Zoon gesteld toen God Hem uit de dood opwekte. Daarvóór was Hij de lijdende Knecht des HEEREN, tot aan Zijn dood en opstanding, toen Hij Zijn werk volbracht had.

Het vervolg van het hoofdstuk gaat over de Heer Die Zich nu verbergt en aan de gang van zaken in de wereld niets doet.

Hij zal het recht den heidenen voortbrengen = door de verkondiging van het Evangelie. Die verkondiging gebeurt niet door de twee stammen, maar door de gelovigen uit de tien stammen. Het Woord zal ingang vinden in de eilanden = de veraf gelegen koloniën.

6 Ik de HEERE, heb u geroepen in gerechtigheid, en Ik zal u bij uw hand grijpen; en Ik zal u behoeden, en Ik zal u geven tot een Verbond des volks, tot een Licht der heidenen.

Hij zal u behouden en geven aan het Verbond des volk = Brit Am = Brittannië. Dat ligt op de eilanden der zee. Daar zijn de tien stammen, in het noordwesten van Europa.

Brit Am zou zijn tot licht der heidenen (zie Jes. 8 en 9), in het land van Galiléa der heidenen = Gallië der heidenen.

Toen de Heere Jezus terugkeerde uit Egypte ging Hij in Galiléa wonen, met een verwijzing naar Jes. 8: 23. Dat is een teken dat de zaligheid naar de heidenen ging, naar Gallië, naar de Kelten.

De meeste mensen slikken deze gedachte niet, omdat zij koste wat kost willen voorkomen dat de Bijbelse geschiedenis ook maar iets te maken heeft met de wereldgeschiedenis. Hoe dan ook, de Bijbel is gerelateerd aan de wereldgeschiedenis. Sterker nog, de Bijbel is de wereldgeschiedenis. Het verklaart waarom de geschiedenis zo in elkaar zit.

7 Om te openen de blinde ogen, om de gebondenen uit te voeren uit de gevangenis, *en* uit het gevangenhuis, die in duisternis zitten.

Van wie worden de ogen geopend? Van Brit Am. Waar? Aan de eilanden der zee. Ze zijn daar nog steeds, min of meer, maar de gevangenis is geen gevangenis meer. De Angelsaksische volken hebben zich in Noordwest-Europa verzameld en zijn daar gekerstend. Toen dat geregeld was, zijn ze over de hele wereld uitgezworven en altijd dominant geweest. Waarom? Omdat ze de Bijbel bij zich hadden, hoewel die ook voor allerlei doeleinden vaak misbruikt is.

Het Evangelie was aan heel Israël beloofd, niet alleen maar aan het Joodse volk. Toen het Evangelie gepredikt werd, moest dit dus ook aan de tien stammen gebeuren. Die waren inmiddels niet meer een volkje, maar een menigte van volken en niet Joods. Ze hadden dus ook niet de joodse gebruiken meegenomen toen ze in ballingschap werden weggevoerd. Ze leefden helemaal niet onder de wet, maar dienden de Baäl.

Sommigen willen de profetieën daarover niet weten, omdat zij alleen in zichzelf geïnteresseerd zijn. Het gaat echter helemaal niet over ons, maar over God en Zijn plan. God doet Zijn werk en de mens kan daar niets aan toe of afdoen. Als je dat gelooft, dan ben je geen fatalist, maar een gelovige.

- 16 En Ik zal de blinden leiden door den weg, *dien* zij niet geweten hebben, Ik zal ze doen treden door de paden, *die* zij niet geweten hebben; Ik zal de duisternis voor hun aangezicht ten licht maken, en het kromme tot recht; deze dingen zal Ik hun doen, en Ik zal hen niet verlaten.

De blinden zijn al genezen en worden geleid, omdat hun ogen geopend zijn. Ze weten niet meer wie ze zijn. Waar komen we vandaan? Europa was onbevolkt en door de volksverhuizingen bevolkt geworden. Dan weet je nog steeds niets, maar als je de kaart erbij pakt, blijkt dat die volken kwamen uit plaatsen waarheen de tien stammen in ballingschap waren weggevoerd. Die volken zijn in de eerste eeuwen allemaal verzameld in het noordwesten van Europa.

- 17 *Maar* die zich op gesneden beelden verlaten, die tot de gegoten beelden zeggen: Gij zijt onze goden; die zullen achterwaarts keren, *en* met schaamte beschaamd worden.

Dit volk zal verlost worden van de afgoderij. De naam van Baäl zal op hun lippen niet meer genoemd worden (Hos. 2: 15).

- 18 Hoor, gij doven! en schouwt aan, gij blinden! om te zien.
19 Wie is er blind als Mijn knecht, en doof, gelijk Mijn bode, *dien* Ik zende? Wie is blind, gelijk de volmaakte, en blind, gelijk de knecht des HEEREN?

Wanneer onder de Joden iemand gezegd zou hebben dat de Messias nog niet kon komen, omdat de blinden de ogen nog niet geopend waren en de doven de oren, dan is het antwoord dat dit inmiddels gebeurd was door de wonderen en tekenen die de Heere Jezus gedaan heeft. Daarom heeft het Joodse volk geen excuus. Vandaar die tekenen en ook het spreken in tongen.

- Jes. 28: 11 Daarom zal Ik door belachelijke lippen, en door een andere tong tot dit volk spreken;

Dat gebeurt nu aan het Joodse volk en ze komen niet tot geloof. Ook hier geldt dat als een Jood zegt dat de Messias nog niet gekomen kan zijn, omdat deze profetie van Jesaja nog niet vervuld is, dan blijkt die toch al vervuld te zijn in de dagen van Handelingen. Bovendien is het Nieuwe Testament in een andere taal dan het Hebreeuws van de Joodse Bijbel, het Oude Testament*, geschreven. Deze profetie is dus vervuld.

Aan de ene kant zijn deze tekenen dus een vervulling van de profetieën uit het Oude Testament en aan de andere kant zijn ze een demonstratie van hoe ze in

vervulling zouden gaan. Barthiméüs werd gebruikt voor Gods doel, opdat de profetieën vervuld zouden worden en het Joodse volk geen excuus zou hebben.

Door geloof krijg je deel aan de zaligheid die in Christus Jezus is. Het gaat om Hem en over Zijn plan. Wij mogen daar deel aan hebben. Het gaat dus niet over ons persoonlijk zalig zijn. God kan zonder ons, niettemin stelt Hij ons in de gelegenheid om door geloof nieuw leven te ontvangen en zo deel te krijgen aan Zijn plan.

God doet geen grote dingen in ons leven. Dat kan ook moeilijk, want in het grote geheel stellen wij niet zoveel voor. Wij zijn maar nietige mensjes. Hij doet grote dingen aan Zijn schepping. Eén en ander is niet afhankelijk van jou of mij. Hij heeft dat plan en voert hem uit, ongeacht wie Hem daarbij in de weg probeert te staan. Hij heeft iets veel beters dan onze lichamelijke genezing. Dit is onze wereld ook helemaal niet; daarom zouden wij er uitstappen en Hem volgen in nieuwheid des levens.

Jes. 42: 19 Wie is er blind als Mijn knecht, en doof, gelijk Mijn bode, *dien* Ik zende? Wie is blind, gelijk de volmaakte, en blind, gelijk de knecht des HEEREN?

Die knecht heet Israëel; dat volk zou genezen worden.

22 Maar *nu* is het een beroofd en geplunderd volk; zij zijn allen verstrikt in de helen, en verstoken in de gevangenhuisen; zij zijn tot een roof geworden, en er is niemand, die ze redt; *tot* een plundering, en niemand zegt: Geeft ze weder.

In de dagen van Jesaja ging het inderdaad mis met Israëel, maar eens zou de Messias komen en dan zou Lo-Ammi (niet Mijn volk) weer Ammi (Mijn volk) worden. Dat is inmiddels 2000 jaar geleden gebeurd. Al die tekenen zijn dus geen tekenen die God aan de individuele mens deed, maar tekenen van de grote daden die Hij aan het volk Israëel deed, doet en zal doen.

Jes. 43: 8 Breng voort het blinde volk, hetwelk ogen heeft, en de doven, die oren hebben.

9 Laat al de heidenen samen vergaderd worden, en laat de volken verzameld worden; wie onder hen zal dit verkondigen? Of laat hen ons doen horen de vorige dingen, laat hen hun getuigen voortbrengen, opdat zij gerechtvaardigd worden, en men het hore en zegge: Het is de waarheid.

Het gaat over een volk dat genezen zou worden.

Jes. 49: 3 En Hij heeft tot Mij gezegd: Gij zijt Mijn Knecht, Israël, door Welken Ik verheerlijkt zal worden.

Mijn knecht = Israël.

6 Verder zeide Hij: het is te gering, dat Gij Mij een Knecht zoudt zijn, om op te richten de stammen van Jakob, en om weder te brengen de bewaarden van Israël; Ik heb U ook gegeven tot een Licht der heidenen, om Mijn Heil te zijn tot aan de einden der aarde.

7 Alzo zegt de HEERE, de Verlosser van Israël, Zijn Heilige, tot de verachte ziel, tot Dien, aan Welken het volk een gruwel heeft, tot den Knecht dergenen, die heersen: Koningen zullen het zien en opstaan, *ook* vorsten, en zij zullen zich *voor U* buigen; om des HEEREN wil, Die getrouw is, om den Heilige Israëls, Die U verkoren heeft.

Dat is de afgelopen 2000 jaar gebeurd.

8 Alzo zegt de HEERE: In den tijd des welbehagens heb Ik U gehoord, en ten dage des heils heb Ik U geholpen; en Ik zal U bewaren, en Ik zal U geven tot een Verbond des volks, om het aardrijk op te richten, om de verwoeste erfenissen te doen beërven;

Tijd des welbehagens = nu (zie 2 Kor. 6: 2).

Verbond des volks = Brit Am.

Om het land op te richten en daarmee het volk. Daarmee wordt het volk opgericht in de positie van Israël.

9 Om te zeggen tot de gebondenen: Gaat uit; tot hen, die in duisternis zijn: Komt te voorschijn; zij zullen op de wegen weiden, en op alle hoge plaatsen zal hun weide wezen.

Men wandelt in duisternis en komt tot het Licht.

12 Zie, dezen zullen van verre komen, die van het noorden en van het westen, en genen uit het land van Sinim.

Ze komen naar het noordwesten. Trek van Jeruzalem een lijn naar het noordwesten en je komt vanzelf in Brittannië terecht.

- Jes. 53: 4 Waarlijk, Hij heeft onze krankheden op Zich genomen, en onze smarten heeft Hij gedragen; doch wij achtten Hem, dat Hij geplaagd, van God geslagen en verdrukt was.
- 5 Maar Hij is om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden is Hij verbrijzeld; de straf, die ons den vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen is ons genezing geworden.
- 9 En men heeft Zijn graf bij de goddelozen gesteld, en Hij is bij den rijke in den dood geweest, omdat Hij geen onrecht gedaan heeft, noch bedrog in Zijn mond geweest is.

Het gaat nog steeds over de Knecht des HEEREN.

De rijke = Jozef van Arimathéa. Hij is een beeld van al die rijken uit de tien stammen van Israël. Ook de begrafenis van de Heere Jezus is een teken.

- Jes. 55: 1 O alle gij dorstigen! komt tot de wateren, en gij, die geen geld hebt, komt, koopt en eet, ja komt, koopt zonder geld, en zonder prijs, wijn en melk!
- 2 Waarom weegt gijlieden geld uit voor hetgeen geen brood is, en uw arbeid voor hetgeen niet verzadigen kan? Hoort aandachtelijk naar Mij, en eet het goede, en laat uw ziel in vettigheid zich verlustigen.

Dat is zo ongeveer wat de Heer zei in Johannes 6, de dag na de wonderbare spijziging.

Het Joodse volk wijst het Woord af en predikt dat Woord dus ook niet.

Daarom is de hele wereld hongerig. Niettemin wordt het Brood uitgereikt aan de tien stammen.

Gods werk aan Israël is niet mislukt, maar er is een wonder gebeurd. Het eeuwige leven kwam weliswaar niet bij Juda terecht, omdat Juda niet wilde, maar, als door een wonder, bij Jozef, bij de tien stammen van Israël. Op kleine schaal gebeurt hetzelfde: als de Heer je roept en je wilt niet, dan neemt Hij een ander.

- Jes. 58: 8 Dan zal Uw Licht voortbreken als de dageraad, en uw genezing zal snellijk uitspruiten; en uw gerechtigheid zal voor uw aangezicht heengaan, *en* de heerlijkheid des HEEREN zal uw achtertocht wezen.

Achtertocht = achterhoede.

Het gaat over de genezing van blinde ogen.

Jes. 61: 1 De Geest des Heeren HEEREN is op Mij, omdat de HEERE Mij gezalfd heeft, om een blijde boodschap te brengen den zachtmoedigen; Hij heeft Mij gezonden om te verbinden de gebrokenen van harte, om den gevangenen vrijheid uit te roepen, en den gebondenen opening der gevangenis.

Blijde boodschap = basar = het Evangelie.

2 Om uit te roepen het jaar van het welbehagen des HEEREN, en den dag der wraak onzes Gods; om alle treurigen te troosten;

Toen de Heere Jezus in Lukas 4 dit gedeelte uit Jesaja 61 las, hield Hij op te lezen na het eerste deel van vers 2 en zei: 'Heden is deze Schrift in uw oren vervuld' (Luk. 4: 16 – 21). Als Hij verder gelezen had, dan had Hij dit niet kunnen zeggen, want het tweede gedeelte van dit vers wordt pas vervuld aan het einde van de 70^e week van Daniël. De verzen 1 en 2a gaan over de zaligheid die bij het andere huis van Israël terecht zou komen.

Jer. 31: 8 Ziet, Ik zal ze aanbrengen uit het land van het noorden, en zal hen vergaderen van de zijden der aarde; onder hen zullen zijn blinden en lammen, zwangeren en barenden te zamen; *met* een grote gemeente zullen zij herwaarts wederkomen.

Het Nieuwe Verbond werd in de eerste plaats aangekondigd over de tien stammen. Hij moest Zich over de hoofden van de Joden heen richten tot de tien stammen van Israël, het volk der overgeblevenen van het zwaard.

2 Zo zegt de HEERE: Het volk der **overgeblevenen van het zwaard** heeft genade gevonden in de woestijn, *namelijk Israël*, als Ik henenging om hem tot rust te brengen.

4 Ik zal u weder bouwen, en gij zult gebouwd worden, o **jonkvrouw Israëls!** gij zult weder versierd zijn met uw trommelen, en uitgaan met den rei der spelenden.

6 Want er zal een dag zijn, *waarin* de hoeders op **Efraïms gebergte** zullen roepen: Maakt ulieden op, en laat ons opgaan *naar* Sion, tot den HEERE, onzen God.

De vetgedrukte woorden geven aan dat het niet over het Joodse volk gaat, maar over de tien stammen. Zij zullen opgaan naar Sion; niet naar het aardse Sion, maar naar het hemelse Sion, het Jeruzalem dat boven is.

- Luk. 14: 15 En als een van degenen, die mede aanzaten, deze dingen hoorde, zeide hij tot Hem: Zalig is hij, die brood eet in het Koninkrijk Gods.
- 16 Maar Hij zeide tot hem: Een zeker mens bereidde een groot avondmaal, en hij noodde er velen.
- 17 En hij zond zijn dienstknecht uit ten ure des avondmaals, om den genoden te zeggen: Komt, want alle dingen zijn nu gereed.
- 18 En zij begonnen allen zich eendrachtelijk te ontschuldigen. De eerste zeide tot hem: Ik heb een akker gekocht, en het is nodig dat ik uitga, en hem bezie; ik bid u, houd mij voor verontschuldigd.
- 19 En een ander zeide: Ik heb vijf juk ossen gekocht, en ik ga heen, om die te beproeven; ik bid u, houd mij voor verontschuldigd.
- 20 En een ander zeide: Ik heb een vrouw getrouwd, en daarom kan ik niet komen.
- 21 En dezelve dienstknecht *wedergekomen* zijnde, boodschapte deze dingen zijn heer. Toen werd de heer des huizes toornig, en zeide tot zijn dienstknecht: Ga haastelijk uit in de straten en wijken der stad, en breng de armen, en verminkten, en kreupelen, en blinden hier in.
- 22 En de dienstknecht zeide: Here, het is geschied, gelijk gij bevolen hebt, en nog is er plaats.
- 23 En de heer zeide tot den dienstknecht: Ga uit in de wegen en heggen; en dwing ze in te komen, opdat mijn huis vol worde;
- 24 Want ik zeg ulieden, dat niemand van die mannen, die genood waren, mijn avondmaal smaken zal.

De maaltijd stond gereed, maar niemand van de genoden wilde komen. Toen werd er een zootje ongeregeld opgetrommeld: ziek, zwak en misselijk.

De maaltijd = het Nieuwe Verbond.

Wie zijn genodigd? Israël, het Joodse volk. Zij wilden niet.

Wat komt ervoor in de plaats? Armen, lammen, verminkten, blinden en kreupelen. Dat zijn de tien stammen van Israël. Zij komen van over de hele wereld toegestroomd naar de Maaltijd van de Koning.

Het Joodse volk maakt deel uit van Israël, maar je moet weten dat God nog andere schapen heeft die van deze stal niet zijn. Vandaag is de zaligheid bij die andere schapen, maar er komt een dag dat ook het Joodse volk tot geloof zal komen. Dan zullen de woorden van deze profetieën ook op hen van toepassing zijn.

Hos. 4: 6 Mijn volk is uitgeroeid, omdat het zonder kennis is; dewijl gij de kennis verworpen hebt, heb Ik ook u verworpen, dat gij Mij het priesterambt niet zult bedienen; dewijl gij de wet uws Gods vergeten hebt, zal Ik ook uw kinderen vergeten.

Die woorden zijn aan de tien stammen van Israël gericht.

‘Uitgeroeid’ is niet de goede vertaling. Er zou ‘stom zijn’ moeten staan.

Dom en stom hebben oorspronkelijk dezelfde betekenis.

Het gaat over een volk dat nietszeggend is. Dat volk had geen kennis meer van het Woord van God en had daarom ook niets te melden. Het kon zich niet meer onderscheiden van de andere volken en kon dus ook geen priesterlijk volk meer zijn.

Dat volk liet zich niet onderwijzen en daarom is het nietszeggend. Het wil niet horen naar Gods Woord en heeft dus niets meer te melden.

Gods Woord heeft wat mee te delen. Als je dat Woord kent en je kent de Heer, dan heb je dus wat te melden. Waarom zou je het dan niet doen?

Zodra je in de bijbel een doofstomme of een dove tegenkomt, dan weet je waar het over gaat. Dat was het lot van de tien stammen en is het lot van de twee stammen: Lo-Ammi. Niettemin zal het Joodse volk weer Ammi worden, maar dan moet het wel eerst genezen.

God had al deze dingen al vastgelegd in het Oude Testament. Er is niets misgegaan met Zijn plan. Zal hun ontrouw het geloof van God teniet doen? Dat zij verre! Hij heeft de trein via een wissel op een ander spoor geleid. Denk ook aan Jakob, toen hij Ezaü ontmoeten zou. Hij splitste zijn familie in tweeën. Dat deed hij te Mahanaïm = twee kampen. Als David op de vlucht is voor Absalom, dan gaat hij daarheen. Absalom is een beeld van de wet. Wat aan de ene kant niet goed blijkt te zijn, is aan de andere kant de vervulling van Gods beloften.

Alle tekenen beelden hetzelfde uit; aan de enen kant zijn het wonderen die de komst van de Messias kenmerken, maar aan de andere kant zijn het tekenen van hoe de Heer in onze dagen een werk doet via de tien stammen van Israël, die door God zijn gesteld tot een Koninklijk en priesterlijk volk, waaruit de Gemeente is voortgekomen. Amen.